

La paternitat i la maternitat en el si de la família (i IV)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Un meu company em narrava que, quan el seu pare tornava a casa després de la jornada del treball, sempre donava una abraçada a la seva esposa. I ell, ben petit, corria per posar-se enmig d'ells dos. Els fills volen ser estimats en l'amor del pare i de la mare. La paternitat i la maternitat en el si de la família té el seu fonament en l'amor matrimonial dels esposos. El sant Pare Francesc en *Amoris letitia* dedica el capítol quart a l'amor en el matrimoni (núms 90-164). Convido, en especial, els esposos cristians a fer-ne una lectura conjunta.

En la primera part d'aquest capítol, Francesc parla de l'amor autèntic, seguint l'himne de la caritat de Primera Corintis. Després reflexiona sobre la naturalesa de l'amor conjugal, que s'ha de manifestar i créixer com a tal. Un accent ben clar de la doctrina papal és la crida al diàleg en el si del matrimoni: «El diàleg és una forma privilegiada i indispensable de viure, expressar i madurar l'amor en la vida matrimonial i familiar» (AL, 136). Un apartat significatiu és el de la dimensió eròtica de l'amor, on cita sant Joan Pau II refusant que l'ensenyament de l'Església porti a «una negació del valor del sexe humà» o que simplement el toleri «per la necessitat mateixa de

la procreació». I conclou Francesc: «La dimensió eròtica de l'amor s'ha d'entendre com a do de Déu que embelleix el trobament dels esposos. Essent una passió sublimada per un amor que admira la dignitat de l'altre» (AL, 152).

Amor matrimonial, amor de pare i mare, vet aquí la grandesa de la creació i providència de Déu a favor dels homes. «La mare, que empara l'infant amb la seva tendresa i compassió, l'ajuda a despertar la confiança, a experimentar que el món és un lloc bo que el rep, i això permet desenvolupar una autoestima que afavoreix la capacitat d'intimitat i l'empatia. La figura paterna, per altra banda, ajuda a percebre els límits de la realitat, i es caracteritza més aviat per l'orientació, per la sortida cap al món més ampli i desafiador, per la invitació a l'esforç i a la lluita. Un pare amb una clara i feliç identitat masculina, que al seu torn combini en el seu tracte amb la dona l'afecte i la protecció, és tan necessari com les cures maternals. Hi ha rols i tasques flexibles, que s'adaptin a les circumstàncies concretes de cada família, però la presència clara i ben definida de totes dues figures, femenina i masculina, crea l'àmbit més adient per a la maduració de l'infant» (AL, 178).

